

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek

— 2009., VI. évf., 1. szám —

Kedves Tesvéreim!

Szeretettel köszöntünk mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából.

Betegek Gyógyítója, könyörögi érettünk! – Imádkozzuk mély bizalommal szívünkben a Boldogságos Szűzanyánk tiszteletére végzett litániában, fohászokdva a többi felkiáltással, mint: *Bűnösök Menedéke, Szomorúak Vigasztalója, Keresztények Segítsége...*, *könyörögi érettünk!*

Ahogy imádságaink sokszor helyzetfüggőek, úgy a litániában is van, hol ezt, hol azt a felkiáltást, kicsit nyomatékosabban hangsúlyozva tárjuk égi Édesanyánk elé, attól függően, hogy éppen mi van a lelkünkben.

Helyzetfüggő az imádságunk abból a szempontból is, hogy hol mondjuk el: templomban a hívekkel, plébánosunkkal együtt, otthon a szobánk csendjében, az órakettyegés taktusaira, vagy betegágy mellett, szeretteinkért kicsit szorongva, aggódva értük, vagy épp a betegágyon saját testünk-lelkünk egészségéért kérlelve: *Betegek Gyógyítója, könyörögi érettünk, könyörögi érettük, könyörögi érettem!* Mert olyan jó, hogy életem minden helyzetében elmondhatom, „*Van egy Égi Anyám nekem, ki el nem hagy soha engem, neve Mária, aki az én életemnek vezérszavára!*”

Mária Istenanyaságának ünnepével kezdtük az évet, de Ő, „énnekem is jó anyám”. Ez a bizalom éltet, mert ki más, ha nem az anyánk ért meg minket, akár én, akár valamelyik szerettem, vagy embertestvérem legyen beteg.

Ezen a máriás napon, február 11-én, a Betegek Világnapján helyezük égi Édesanyánk kezeibe magunkat, itt jó helyen vagyunk. Imádkozzunk Hozzá, bárhol is vagyunk, bármilyen élethelyzetben, magunkért, mieinkért, embertársainkért bizalommal fohászokdva: *Betegek Gyógyítója, könyörögi érettem, érettünk!* ... Biztosak lehetünk, Mária mindig meghallgat, soha el nem hagy és segít, mert: „*Hol már ember nem segíthet, a Te erőd nem törik meg*”. Ebben bízhatunk, és ez a mély bizalom segíthet át az oly nehéz élethelyzeteken is, mint a betegség.

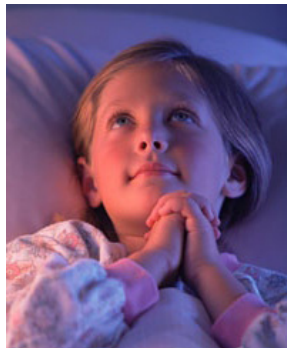
Mária jó anyám, légy mellettem (enyém mellett), most és halálunk óráján. Ámen!

Veres Attila kórházlelkész

II. János Pál kezdeményezésére 1992-től február 11 A BETEGEK VILÁGNAPJA.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Boldogságos Szűzanya Soubirous Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. Ezt az egyszerű leányt használta fel a Szent Szűz arra, hogy a betegek, szenvedők figyelmét felhívja az Eucharisztia jelentőségére az életükben, a bűnösöket megtérésre szólítsa fel, és az Egyházban új lendületet adjon az imádságnak, a keresztyén szeretetnek, a betegek és elesettek szolgálatának. A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

A Szatmári Római Katolikus Egyházmegye Szent Pál Évéhez kapcsolódó programjainak keretében február 11-én, a Betegek Világnapján közös ünneplésre hívja a betegeket, orvosokat, ápolókat és mindazokat akik együtt szeretnének imádkozni.

A Székesegyházban, 17.30 órától gyónási lehetőség, 18 órától püspöki szentmise lesz. A szentmisén teljes búcsú nyerhető, az egyház által előírt feltételek teljesítése mellett.

Imák Szűz Máriához, a betegek gyógyítójához

Oltalmad alá futunk, Istennek szent anyja, könyörgésünket ne vesd meg szükségünk idején, hanem oltalmaz meg minket minden veszedelemtől, mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz; Mi Asszonyunk, mi Közbenjárónk, és Szószólónk, engeszteld meg nekünk Szent Fiadat, ajánlj minket Szent Fiadnak, mutass be minket Szent Fiadnak! Ámen.

*

Emlékezzél meg, ó kegyes Szűzanya Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy Te valakit magára hagytál volna, aki oltalmadat kérte és segítségért hozzád folyamodott. Ily bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, ó Szűzek Szűze, tisztaságos anya, hozzád fordulok, és színed előtt én szegény bűnös sóhajtván állok. Ne vesd meg könyörgésemet, ó Anyja az örök Igének, hanem hallgass rám kegyelmesen, és hallgass meg engem. Ámen.

II. János Pál imája:

Segíts a szenvedésben!

Ó Mária, aki Fiaddal együtt végigjártad a kereszttutat, Anyai szívedben gyötrődöttél a fájdalomtól, de nem feledted beleegyező szavadat és mélységesen bízta abban, hogy akinél semmi sem lehetetlen, be fogja teljesíteni ígéreteit. Esdd ki számunkra és a jövődő nemzedékek emberei számára a kegyelmet, hogy rá merjünk hagyatkozni Isten szeretetére. Segíts, hogy a szenvedésben, a megvetésben, a próbatételekben, még ha sokáig tartanak és kemények is, soha ne kételkedjünk az Ő szeretetében. Jézusnak, a Te Fiadnak tisztelet és dicsőség mindörökké, Ámen.

Thomas Merton:

Egyedül érted, Istenem

Uram!

Vedd életemet a Kezedbe és tedd veled azt, ami neked tetszik.

Ezentúl nem utasítom el magamtól sem az örömeket, sem a nehézségeket, amiket beleszööttél az életembe.

Elég, ha azt tudom, minden dicsőségedre szolgál. minden terved jó.

Mert minden szeretet.

Csak önmagamtól szabadíts meg!

Add, hogy hallgatagon, csöndesen belenyugodjak szent akaratedba.

Akkor majd fölgyullad szívemben örömed fénye.

Lángja a Te dicsőségedre lobbanjon!

Csak ezért éljek!

És töltsd be egész életemet a szeretet egyetlen gondolatával

és egyetlen kívánságával, hogy szerethesek,

nem az érdemért, nem is a tökéletesség, az erény szentségéért,

hanem **EGYEDÜL ÉRTED, ISTENEM!**

A felajánlás

Egy afrikai templomban felajánláskor szokás volt, hogy a hívek adományát is összegyűjtötték. Két izmos férfi vitt egy fonott kosarat, amelyben különben a gabonát szokták a mezőről behordani.

Az utolsó padban egy kis fekete fiú bánatosan nézte a félig üres kosarat, amint sorról sorra vitték. Nagyot sóhajtott, mivel neki nem volt mit tenni a kosárba.

A kosár pontosan előtte volt. Mindenki nagy csodálkozására beleült a kosárba és így szólt: - Ennél nagyobb ajándékot nem tudok adni Istennek.

(Részlet Bruno Ferrero: A tücsök dala című könyvéből)

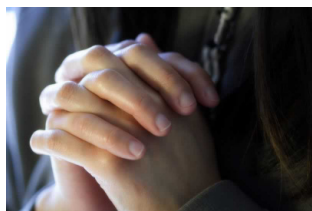
Igent mondani minden nap... Jó volna minden napunkat azzal kezdeni, hogy *IGEN*-t mondunk arra, amit az Úr számunkra előkészített. Az örömökre, találkozásokra, hivatásra és szolgálatra, saját és mások terheinek hordozására... az életre... mindenre. Felajánlani magunkat és mindenünket Istennek.

IGEN, legyen meg a TE akaratod, Uram, mert a Tied vagyok!- kimondani újra meg újra.

Az erőt a Vele való személyes találkozásból meríthetjük. Ő ott van valóságosan az Oltárszentségben, de ott van a gyermekünk mosolyában, egy kézfogásban, az ima csendjében, a napsugárban, a puha fehér hótakaróban. Bármennyire is nehéz néha elhinni, de ugyanúgy, sőt még inkább ott van a szegénységben, az elesettségben, a betegségben és szenvedésben, és ott van a halálban is, hogy átsegítse az útra készülő az életből az ÉLETBE”. Ő ott van és vár ránk.

Mégis... elcsodálkozom azon, miért rendít meg minket egy újabb betegség a családban, egy újabb kudarc vagy kihívás, embertelenség vagy embert próbáló nehézség, szenvedés. Amikor csak fogainkat összeszorítva halkán mondjuk ki újra (ha ki tudjuk mondani...): *IGEN, Uram! IGEN, a Tied vagyok!*

De ezek nélkül a néha alig hallható *IGEN*-ek nélkül, úgy érzem, semmi lenne az életünk. Nem lenne alapja, értelme, célja. A gyógyulás is ezekkel a halk *IGEN*-ekkel kezdődik. Először a lélek, majd a test gyógyulása; és minden *IGEN* kimondásával újrászületik a szerető Istenben való remény is.

Sok kegyelmet és hitet kívánok a betegség és a szenvedés elviseléséhez és azt, hogy ha néha halkán is, de sikerüljön minden nap Igent mondani Istennek. Igen Uram, a Tied vagyok! Legyen meg a Te akaratod!

Testvéri szeretettel:
Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó